

Rigsdagstidende.

1853. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 16.

Fjerde Sessions tredje Samling.

Syvende Møde.

Torsdagen den 23de Juni.

(Forts.)

Nothe (forts.): Naar jeg nu imidlertid efterseer Regnskabet, saaledes som det er meddeelt af Ministeriet til Statsrevisionen, saa seer jeg, at denne Konto, hvortil der er bevilget den omhandlede Sum; slet ikke findes overskreden paa Regnskabet, men der findes bemærket i Regnskabet, at foruden den Udgift, som findes opført der, har paa denne Konto for Slesvigs Bedkommende fundet en Udgift af 16,833 Rbd. Sted; der er altsaa en meget betydelig Overskridelse, og naar de nu ville see Forslaget til Tillægsbevillingen efter, saa ville de finde, at der ikke er begjært nogen Bevilling af Rigsdagen til Hjælp for denne Overskridelse. Dette er altsaa lige imod den Anskuelse, som den ærede Finansminister udtalte dengang, denne Sag 1ste Gang var til Forhandling, og det Samme gjentager sig, naar De ville gjenneengaae de andre Conti, om hvilke der her er Spørgsmaal, men hvormed jeg imidlertid ikke nu skal opholde den ærede Forsamling. Saa vidt jeg seer, vil man altsaa, ved at gaae ind paa at bevilge de heromhandlede Summer, befinde sig i den allerførste Forlegenhed paa Sagens nuværende Stadium, og jeg troer derfor, at det virkelig er baade i hele Sagens og i Regjeringens og Thingets velforstaaede Interesse, at man saaledes, som jeg tillod mig at antyde, paa Grund af de extraordinaire Omstændigheder undlod nu at fremme denne Sag, uden dermed at ville udtale, at man ikke billiger de Udgiftsummer, som her vare opførte, men med den Reservation, at Spørgsmaalet skulde komme for, naar Regnskabet engang blev forelagt, og Beretningen om Undersøgelsen deraf foretages, og i det Haab, at man da vilde staae paa et

saadant indre constitutionelt fast Standpunkt, at man med større Lethed kunde glide over disse Forhold, som jeg virkelig ikke troer, at man paa nogen fyldestgjørende Maade for Diebliffet kan komme til at bringe paa en rigtig klar Fod.

Finansministeren: En Folge af, at den første Rigsdag, som behandlede Finansforslaget, ikke vilde gaae ind paa, at der bevilgedes en vis overordentlig Credit til uforudseelige Udgifter, er, at det hvert Aar er blevet nødvendigt at maatte overskride Budgettet med Hensyn til flere Positioner. Det ligger i Sagens Natur, og er derfor ogsaa Tilfældet i alle Lande, at det er umuligt saa lang Tid, især isorveien, som Finansforslaget her skal fremlægges, naar at beregne de forskellige Udgifter, og altsaa at undgaae Overskridelser af de bevilgede Creditter, med mindre at man har, endogsaa et temmeligt betydeligt, Beløb at løbe paa til uforudseelige Udgifter. Naar det nu engang er givet, at man foretrækker den Maade, at Regjeringen, hvor den er nødsaget til at overskride Finansloven, senere fremlægger Forslag til en Tillægsbevilling til Finansloven, saa er det for Regjeringen en nødvendig Pligt, saasnart den er istand dertil, hver Gang Rigsdagen samles, at fremlægge saadanne Tillægsbevillingsforslag som det nuværende. Det nuværende Forslag har været fremlagt først i en noget afvigende Skikkelse fra den, det nu har, nemlig paa et Tidspunkt, da det Finansaar, som Loven angaaer, endnu ikke var udløbet, og hvor der altsaa foruden de Udgifter, som Regjeringen havde seet sig i den Nødvendighed at maatte afholde, endvidere var opført adskillige Udgifter, som først skulde udtæles, naar Tillægsbevillingsforslaget var gaaet igjennem. Dette første Forslag blev behandlet færdigt i det da-